

## നിരന്തര സേവാധാരം

ബാപ്ദാദ ഓരോ കുട്ടിയുടെയും മസ്തക മദ്ധ്യത്തിൽ തിളങ്ങുന്ന നക്ഷത്രമെന്നോ വജ്രമെന്നോ പറയും, കണ്ട് ആനന്ദിക്കുകയാണ്. ഓരോരുത്തരുടെയും തിളക്കം വ്യത്യസ്തവും പ്രിയപ്പെട്ടതുമായിരുന്നു. ഈ തിളങ്ങുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളിൽ നിന്നും ഓരോ ആത്മാവിന്റെയും ഭാഗ്യത്തിന്റെ രേഖ സ്പഷ്ടമായി കാണപ്പെടുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ബാപ്ദാദക്കു അഭിമാനമുണ്ട്, എങ്ങനെയൊക്കെ വേർപ്പെട്ടുപോയ കുട്ടികൾ അവരുടെ ഭാഗ്യം ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുന്നതിനു എത്ര ഗുപ്തവും പ്രത്യക്ഷവുമായ പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കുട്ടികളുടെ ലഹരിയും തീവ്ര പുരുഷാർത്ഥവും കണ്ട് ബാബ കുട്ടികളിൽ ബലിയാടുകയാണ് അതായത് കുട്ടികളുടെ കഴുത്തിലെ മാലയായി മാറുകയാണ്. ഏതുപോലെ മാല കഴുത്തിലെ പ്ലോഴും തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും അതുപോലെ കുട്ടികളുടെ നാവിൽ, കണ്ണുകളിൽ, ബുദ്ധിയിൽ ബാബ സദാ ലയിച്ചിരിക്കുന്നു അതായത് ബാബയെ തന്റെ കഴുത്തിലെ മാലയാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇന്ന് ബാപ്ദാദ കുട്ടികളെക്കുറിച്ച് പാട്ടു പാടുകയാണ്. ഇന്നേതു പാട്ടാണ് പാടിയത്. കുട്ടികളുടെ മഹിമയുടെ പാട്ടാണ് പാടിയത്. ഓരോ കുട്ടിയിലും ബാബയെ പ്രത്യക്ഷമാക്കുവാനുള്ള ഉണർവ് കണ്ടു. കുട്ടികളെ കൂടാതെ ബാബക്കു പ്രത്യക്ഷമാവുക സാധ്യമല്ല. അപ്പോൾ ബാബയെ പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നവർ എത്ര ശ്രേഷ്ഠരാണ്? അത്രയും ലഹരിയും സേവനത്തിന്റെ സ്മൃതിയും സദാ ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഏതു ബാബ അവിനാശിയാണോ, ആത്മാവ് അവിനാശിയാണോ, സംഗമയുഗത്തിലെ സർവ്വ പ്രാപ്തികൾ അവിനാശിയാണോ അതുപോലെ സ്മൃതിയും ലഹരിയും അവിനാശിയാക്കിയിരിക്കട്ടെ? വ്യത്യാസം വരിക എന്നാലർത്ഥം മന്ത്രം മറന്നു പോവുക എന്നാണ്. മന്ത്രം ഓർമ്മയുണ്ടെങ്കിൽ ലഹരിയിൽ വ്യത്യാസം വരില്ല.

ഇന്ന് ബാപ്ദാദ കുടിക്കാഴ്ചക്കു വേണ്ടിയാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്, ധാരാളം കേൾപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നാൽ ഇന്ന് കേൾപ്പിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം സ്വരൂപം കാണുന്നതിനു കൂടിയാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്. സ്വരൂപത്തിൽ എന്താണ് കാണുന്നത്? സേവനം നല്ലതുപോലെ ചെയ്തു, അനേകം അജ്ഞാനി ആത്മാക്കൾക്ക് സ്മൃതി അതായത് ജാഗ്രത കൊടുത്തു. ഡൽഹിയിലെ ഭൂമിയിൽ സർവ്വ ബ്രാഹ്മണ ആത്മാക്കളെയും ഇളക്കത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു. ഇപ്പോൾ ചോദ്യമിതാണ്, ഇതാരാണ്, ഇതെന്തു കർത്തവ്യമാണ്? ഉറങ്ങി കിടക്കുന്ന മനുഷ്യരെ ഉണർത്തിയാൽ, കണ്ണുകൾ തുറക്കുമ്പോൾ തന്നെ അല്പം ഉറക്കം തങ്ങി നിൽക്കുന്നതുകൊണ്ട് ആദ്യം ചോദ്യം ഉയർത്തും ആരാണ്, എന്താണ്? അതുപോലെ ഡൽഹി നിവാസികളായ അജ്ഞാനി ആത്മാക്കളും തീർച്ചയായും ചോദ്യം ഉയർത്തിയിരിക്കുകയാണ് ആരാണ്, എന്താണ്? കേൾക്കുന്നതിലും കാണുന്നതിലും വ്യത്യാസം അനുഭവപ്പെട്ടു. ഇത്രയും ബ്രാഹ്മണരെ കാണുമ്പോൾ തീർച്ചയായും അനുഭവപ്പെട്ടു കാണും അത്ഭുതം തന്നെയെന്ന്? സാധാരണ കന്യകമാരും മാതാക്കളും ഗുപ്തമായിട്ട് ഇത്രയും വലിയ സൈന്യം തയ്യാറാക്കിയോ? ഇങ്ങനെ ഒരിക്കലും ചിന്തിച്ചിട്ടുമില്ല, മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുമില്ലായിരുന്നു. എല്ലാവരുടെയും ദിവ്യമായ മുഖം ബാപ്ദാദയുടെ രൂപത്തെ കർത്തവ്യത്തിലൂടെ ലോകർക്കു മുന്നിൽ പ്രത്യക്ഷമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇളക്കം മാത്രമേ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളൂ. ഏതു പോലെ ആദ്യം ഭൂമി ഉഴുതു മറിക്കും, അങ്ങനെ മണ്ണിലൂക്കുന്ന സമയത്ത് വിത്തു വിതക്കും, അതുപോലെ ഭാവി രാജധാനിയിൽ തന്റെ ആദി ഭൂമിയിൽ ഇളക്കത്തിന്റെ രൂപത്തിലുള്ള കലപ ഓടിച്ചു.... ചിലത് ആരോഗ്യമുള്ളവയും ചിലത് ശക്തിയുള്ളതുമാണ്, സാധാരണ ശക്തിയല്ല, ഇളക്കത്തോടൊപ്പം ബീജവും വിതച്ചിരിക്കുന്നു. സമ്മുഖത്തിൽ കാണാതെ തന്നെ നാലുഭാഗത്തും കോലാഹലം ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു -ആരാണ്, എന്താണ്, ഏതാണ്? ഗവൺമെന്റിന്റെ ചെവിയിൽ വരെ ശബ്ദമെത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇനി ഈ ബീജത്തെ വാക്കുകളിലൂടെ, ഓർമ്മയിലൂടെ, ശക്തിയിലൂടെ ഫലപ്രാപ്തിയിൽ കൊണ്ടു വരൂ. ഇതുവരെ എന്താണോ ചെയ്തത് അതു വളരെ നന്നായിരിക്കുന്നു.

ബാപ്ദാദ സേവനത്തിനു ഒരു വിരൽ നൽകുകയും തന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ അടിത്തറ പാകുകയും ചെയ്ത വിദേശത്തു നിന്നും വന്നിട്ടുള്ള കുട്ടികളെയും ഭാരതത്തിൽ നിന്നും വന്നിട്ടുള്ള കുട്ടികളെയും കണ്ട് ആനന്ദിക്കുകയാണ്. ഈ കോൺഫറൻസ് ബ്രാഹ്മണർക്ക് അവരവരുടെ രാജധാനിയുടെ അധികാരിയായി മാറുന്നതിനുള്ള അടിത്തറക്കുള്ള കല്ലിടിൽ ചടങ്ങായിരുന്നു, അതുകൊണ്ട് വിദേശത്തെ സെന്ററുകളിലെ ആത്മാക്കളും, ഭാരതത്തിലെ ഒരു സോൺ പോലും വിട്ടിട്ടില്ല, എല്ലാവരും ഈ ചെയ്ത ഗുപ്ത സേവനം അല്പ സമയത്തിനകത്ത് പ്രത്യക്ഷ രൂപത്തിലേക്കു വരുന്നതായി കാണപ്പെടും. ഇപ്പോൾ ഗുപ്ത വേഷത്തിൽ അടിത്തറക്കുള്ള കല്ലിട്ടു അതായത് ബീജം വിതച്ചു. സമയ പ്രമാണം ഇതേ ബീജം ഫല രൂപത്തിൽ നിങ്ങളെല്ലാവരും കാണും. ഈ ലോകത്തിലെ മനുഷ്യർ നിങ്ങളെ ആഹ്വാനം ചെയ്യും, ക്ഷണിക്കും.

(എല്ലാവരും ചുമക്കുന്ന ശബ്ദം വരുന്നുണ്ടായിരുന്നു) വളരെയധികം അധ്വാനം ഉണ്ടായിരുന്നു അല്ലേ? പ്രകൃതിയുടെ പ്രഭാവം കടുത്തതായിരുന്നു അതിനുള്ള ഫലവും ലഭിക്കും. വിദേശി ആത്മാക്കൾ കാലാവസ്ഥക്കനുസരിച്ച് സ്വയത്തെ നടത്തണം അതിനാൽ ഇതും അനുഭവിച്ചറിയേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്, ഈ അനുഭവവും വേണ്ടതാണ്. ചെറുതും വലുതുമായ ഓരോരുത്തരുടെയും സേവനത്തിൽ മഹത്വമുണ്ടായിരുന്നു. നല്ലതു പോലെ പരിശ്രമിച്ചു, അടിത്തറയിട്ടുകൊണ്ട് ആദ്യത്തെ ചോദ്യം വന്നു, ഇനി ചോദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരം ലഭിക്കും.

ഇന്ന് ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് ഈ ആത്മീയ സംഭാഷണം നടത്തുകയായിരുന്നു. മുന്നോട്ടു പോകുന്നതിനു വേണ്ടി നിരന്തര യോഗിയുടെ വരദാനം ബാബയിൽ നിന്നും പ്രാപ്തമായതു പോലെ, നിരന്തര സേവാധാരിയുടെയും പ്രാപ്തമായിരിക്കുന്നു. ഉറങ്ങുമ്പോഴും സേവനം നടക്കണം. ഉറങ്ങുന്ന നിങ്ങളെ ആരെങ്കിലും കാണുകയാണെങ്കിൽ മുഖത്ത് ശാന്തിയുടെയും, ആനന്ദത്തിന്റെയും വൈഭവങ്ങൾ അനുഭവപ്പെടണം. അതുകൊണ്ടാണ് പറയുന്നത് വളരെ നല്ല മധുരമായ ഉറക്കമായിരുന്നു എന്ന്. ഉറക്കത്തിനും വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഓരോ കർമ്മത്തിലും ഓരോ സങ്കല്പത്തിലും സേവനം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ പറയാം നിരന്തര സേവാധാരിയെന്ന്. ബാബയും സേവനവും. ഏതുപോലെ ബാബ അതി പ്രിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ, ബാബയെ കൂടാതെ ജീവിതമില്ലയോ, അതുപോലെ സേവനമില്ലാതെ ഒരു ജീവിതമില്ല. അങ്ങനെയുള്ള നിരന്തര യോഗിയും നിരന്തര സേവാധാരിയും വിപ്ലവവിപ്ലവശക്തരാകുന്നു. ബാബയുടെ ഓർമ്മയും സേവനവും - ഈ ഡബിൾ ലോക്ക് വീഴുന്നു, അതുകൊണ്ട് മായക്കു വരാനാവില്ല. പരിശോധിക്കു സദാ ഈ ലോക്ക് ഉണ്ടോ? അഥവാ സിംഗിൾ ലോക്കേ ഉള്ളുവെങ്കിൽ മായക്കു വരുന്നതിനു മാർജിൻ ലഭിക്കുന്നു, അതുകൊണ്ട് ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് ശ്രദ്ധിക്കു ബാബയുടെ ഓർമ്മയിലും സേവനത്തിലും തത്പരരാണോ? സദാ ഓർമ്മയിൽ വയ്ക്കു - ഓരോ കർമ്മേന്ദ്രിയത്തിലൂടെയും ബാബയുടെ സ്മൃതി നൽകുന്ന സേവനം ചെയ്യണം, ഓരോ സങ്കല്പത്തിലൂടെയും വിശ്വമംഗളകാരിയായി ലൈറ്റ് ഹൗസ്സിന്റെ കർത്തവ്യം ചെയ്യണം, ഓരോ സെക്കന്റിലും ശക്തിശാലിയായ ചിന്തകളിലൂടെ നാലുഭാഗത്തേക്കും ശക്തിശാലിയായ തരംഗങ്ങൾ പരത്തണം അതായത് വായുമണ്ഡലത്തെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തണം. ഓരോ കർമ്മത്തിലൂടെയും ഓരോ ആത്മാവിനും കർമ്മയോഗി ഭവ എന്ന വരദാനം കൊടുക്കണം, ഓരോ ചുവടിലും സ്വയത്തെ പ്രതി കോടികൾ സ്വരൂപിക്കണം. അതിനാൽ സങ്കല്പം, സമയം, ചിന്ത, കർമ്മം നാലും സേവനത്തെ പ്രതി ഉപയോഗിക്കണം, ഇങ്ങനെയുള്ളവരെയാണ് പറയുക നിരന്തര സേവാധാരി അതായത് സർവ്വീസബിൾ. ശരി.

ഏതുപോലെ മധുബനിൽ മേള നടക്കുന്നുവോ അതുപോലെ അവസാനം ആത്മാക്കളുടെ മേള നടക്കുവാൻ പോവുകയാണ്. മധുബനാണോ നല്ലതായി തോന്നുന്നത് അതോ വിദേശമാണോ? മധുബൻ എന്നു പറയുന്നത് എന്തിനെയാണ്? എവിടെയാണോ ബ്രഹ്മണർ സംഘടിപ്പിക്കുന്നത്, അവിടെയാണ് മധുബൻ. അതിനാൽ വിദേശത്തെ ഓരോ സ്ഥലവും മധുബനാക്കൂ. മധുബൻ ആക്കിയാൽ ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് വരും കാരണം ബാബ നൽകിയിരിക്കുന്ന വാക്കാണ് മധുബനിൽ വരും. മുന്നോട്ട് പോകുന്നതാവും ധാരാളം അത്ഭുതങ്ങൾ കാണാം. ഇപ്പോൾ ഭാരതത്തിൽ സംഖ്യ വർദ്ധിക്കുന്നതു പോലെ വിദേശത്തെ സംഖ്യയും വർദ്ധിപ്പിക്കൂ. എവിടെയാണോ താമസിക്കുന്നത് അവിടെ നാലുഭാഗത്തും ശബ്ദം മുഴങ്ങണം. ചോദ്യം ഉയരണം ആരാണ്, എന്താണ്? അപ്രകാരം സംഘടന തയ്യാറാക്കുമ്പോൾ, എവിടെ സംഘടനയുണ്ടോ അവിടെ ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് ഹാജരാണ്.

അവിടെയാണോ സന്തോഷം അതോ ഇവിടെ വരുന്നതാണോ സന്തോഷം, എന്തൊക്കെ പറഞ്ഞാലും ശരി വലുത് വലുതും ചെറുത് ചെറുതുമാണ്, കാരണം ഡയറക്ട് സാകാര ശരീരത്തിന്റെ ജന്മഭൂമിയും കർമ്മഭൂമിയും, ചരിത്രഭൂമിയുമായതിനു തീർച്ചയായും വിശേഷ മഹത്വമുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് ഭക്തിയിൽ സ്ഥാനത്തിനു മഹത്വമുള്ളത്, ക്ഷേത്രത്തിലെ മുർത്തി വളരെ പഴയതായിരിക്കും, വീട്ടിൽ വളരെ നല്ല സുന്ദര മുർത്തിയായിരിക്കും ഉണ്ടാവുക, എന്നാൽ ഭക്തൻ സ്ഥാനത്തിനാണ് മഹത്വം കൊടുക്കുക. അപ്പോൾ സ്ഥാനത്തിനു മഹത്വമുണ്ട് എന്നാൽ തന്റെ തോട്ടം വർദ്ധിപ്പിക്കൂ. മധുബനാണ് എന്നു തോന്നും വിധത്തിലാക്കൂ. ഒരു മിനി മധുബൻ ആവുകയാണെങ്കിൽ പോലും എല്ലാവർക്കും കാണുവാനുള്ള ആകർഷണമുണ്ടാകും. ശരി.

ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് വർത്തമാനത്തിലെ സേവനത്തിനു നന്ദി പറയുകയാണ്, ഭാവി സേവനത്തിനുള്ള സ്മൃതി നൽകുകയാണ്. ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് കുട്ടികളോട് കൂടുതൽ സ്നേഹമാണെന്നോ, ശുഭ മമത്വമാണെന്നോ പറയൂ, അമ്മക്കു കുട്ടികളോട് മമത്വം ഉണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. മമത്വത്തിൽ പിടിക്കുന്നില്ല എന്നാൽ ലയിച്ചു പോകുന്നു. ഉദാസീ

നമാകുന്നില്ല എന്നാൽ കുട്ടികളെ സമ്മുഖത്തിൽ എമർജ്ജി ചെയ്ത് സ്നേഹ സാഗരത്തിൽ ലയിപ്പിക്കുന്നു. ബാബക്കു സ്നേഹമുണ്ട് അതുകൊണ്ടല്ലേ നിങ്ങളിൽ സ്നേഹം ഉത്പന്നമാകുന്നത്. സ്നേഹം ഉള്ളതുകൊണ്ടല്ലേ അവ്യക്തത്തിൽ നിന്നും വ്യക്തത്തിലേക്കു വരുന്നത്.

അങ്ങനെയുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ ബന്ധനത്തിൽ ബന്ധിക്കുന്ന, സ്നേഹം കൊണ്ട് ബാബയെ പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്ന, സേവനത്തിലൂടെ വിശ്വമംഗളാർത്ഥം നിമിത്തമായിരിക്കുന്ന, സദാ മഹാദാനികളും വരദാനികളും നിരന്തര യോഗികളും നിരന്തര സേവാധാരികളുമായ കുട്ടികൾക്ക് ബാപ്തദായുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്കാരവും.

മഹാരാഷ്ട്രയിലെ പാർട്ടികളോടൊപ്പം:-സദാ സ്വയത്തെ സർവ്വശ്രേഷ്ഠ ആത്മാവെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ. മഹാൻ ആത്മാവ് സ്മൃതിയിലൂടെ സ്വാഭാവികമായും ഓരോ സങ്കല്പവും ഓരോ കർമ്മവും മഹാനും സർവ്വശ്രേഷ്ഠവുമാക്കുന്നു. ഏതുപോലെ ഇന്നത്തെ ലോകത്തിൽ അല്പകാല സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്ന ആത്മാക്കൾ തന്റെ സ്ഥാനത്തിന്റെ സ്മൃതിയിലിരിക്കുന്നതു കാരണം രാവു പകലും സദാ അതിന്റെ ലഹരിയിൽ ഇരിക്കുന്നുവോ, അതുപോലെ ബാബയിലൂടെ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥാനത്തിന്റെ സ്മൃതിയിലിരിക്കുക സഹജവും സ്വാഭാവികവുമാണ്. ഏതുപോലെയോ സ്ഥാനം അതുപോലെയായിരിക്കും കർമ്മം, ഏതുപോലെയോ പേര് അതുപോലെ ശ്രേഷ്ഠമായിരിക്കും കർമ്മം അതുകൊണ്ടാണ് വർത്തമാന സമയം സഹജയോഗിയോടൊപ്പം കർമ്മയോഗി എന്നുകൂടി പറയുന്നത്. കർമ്മയോഗി എന്നാൽ ഓരോ കർമ്മത്തിലൂടെയും ബാബയോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെയും സംബന്ധത്തിന്റെയും സാക്ഷാത്ക്കാരം ഓരോ ആത്മാവിനും കൊടുക്കും. ഏതുപോലെ പരിധിയുള്ള ആത്മാക്കളോടുള്ള സ്നേഹം പുലർത്തുന്ന ആത്മാക്കളുടെ മുഖത്തും നോട്ടത്തിലും അത് കാണപ്പെടും -ആരുടെയോ സ്നേഹത്തിൽ ലയിച്ചിരിക്കുകയാണെന്ന്. അതുപോലെ തന്നോടു തന്നെ ചോദിക്കൂ ഓരോ കർമ്മത്തിലും ബാബയോടൊപ്പമുള്ള സ്നേഹി ആത്മാവെന്നു അനുഭവം കൊടുക്കുന്നുണ്ടോ? അങ്ങനെയുള്ളവരെയാണ് പറയുക കർമ്മയോഗി. കർമ്മയോഗിയുടെ അഥവാ സഹജ രാജയോഗിയുടെ പരിഭാഷ വളരെ ഗുഹ്യമാണ്. കർമ്മയോഗി അഥവാ സഹജ രാജയോഗി ഓരോ സങ്കല്പത്തിലൂടെയും ബാബയോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ തരംഗങ്ങൾ പരത്തും. ഏതുപോലെ ജഡചിത്രങ്ങൾ ഇപ്പോഴും ശാന്തിയുടെ തരംഗങ്ങൾ ആത്മാക്കൾക്കു നൽകുന്ന കാര്യം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ, എങ്കിൽ തീർച്ചയായും ചൈതന്യത്തിൽ സങ്കല്പത്തിലൂടെ, വാക്കിലൂടെ, കർമ്മത്തിലൂടെ വിശ്വത്തിൽ സദാ സുഖവും ശാന്തിയും, ബാബയോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ തരംഗങ്ങളും പരത്തുന്ന കർത്തവ്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് ജഡചിത്രത്തിൽ ശാന്തിയുള്ളത്. ഏതുപോലെ സയൻസിന്റെ യന്ത്രങ്ങൾക്ക് ചൂടിന്റെയും തണുപ്പിന്റെയും അന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നുവോ, അതുപോലെ മാസ്റ്റർ സർവ്വശക്തിമാൻമാർക്ക് സൈലൻസ് അഥവാ ഓർമ്മയുടെ ശക്തിയിലൂടെ തനിക്കിഷ്ടമുള്ള സ്ഥിതിയിലൂടെ ഏതു വായുമണ്ഡലമാണോ അഥവാ തരംഗങ്ങളാണോ പരത്തുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് അതു ചെയ്യുക സാധ്യമല്ലേ. അങ്ങനെയുള്ള അഭ്യാസം ചെയ്യൂ. ഇപ്പോളിപ്പോൾ സുഖത്തിന്റെ അല്ലെങ്കിൽ ശാന്തിയുടെ അന്തരീക്ഷം അഥവാ ശക്തി രൂപത്തിന്റെ വായുമണ്ഡലം സൃഷ്ടിക്കുവാനാകുമോ. ഏതൊരു വായുമണ്ഡലത്തിൽ എത്ര തന്നെ ആത്മാക്കൾ ഉണ്ടോ അവർക്ക് അനുഭവപ്പെടണം ദുഃഖത്തിൽ നിന്നും സുഖത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷത്തിലേക്കു വന്നു എന്ന്. ഇവിടെ ധാരാളം സുഖം പ്രാപ്തമാണ് എന്നു തോന്നണം. ഏതുപോലെ ഏയർകണ്ടീഷനിൽ തണുപ്പത് ചൂട് അനുഭവപ്പെടുന്നുവോ, ചൂടിൽ നിന്നും തണുത്ത കാറ്റിലേക്ക് വന്നു എന്നു തോന്നുന്നുവോ, അതുപോലെ നിങ്ങളുടെ മുഖത്തിലൂടെ പെരുമാറ്റത്തിലൂടെ സങ്കല്പ ശക്തിയിലൂടെ സുഖ ശാന്തി ശക്തിയുടെ അനുഭവം ഉണ്ടാകണം. ഒരു സെക്കന്റിൽ അന്ധകാരത്തിൽ നിന്നും പ്രകാശത്തിലേക്കു വരുന്ന അനുഭവം ചെയ്തില്ലേ, അതുപോലെ ഇന്നത്തെ കാലത്തേ മനുഷ്യർക്ക് അവരുടെ ശക്തിയിലൂടെ അങ്ങനെ അനുഭവിക്കുക സാധ്യമല്ല എന്നാൽ നിങ്ങളെല്ലാവരും പ്രാപ്തികളുടെ ആധാരത്തിലൂടെ, ഓർമ്മയുടെ ആധാരത്തിലൂടെ അവരെ അനുഭവിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതായി വരും. ഇതാണ് വാസ്തവത്തിൽ സഹജ രാജയോഗത്തിന്റെ അഥവാ കർമ്മയോഗത്തിന്റെ പരിഭാഷ. സ്വയം ശാന്തിയുടെ ശക്തിയുടെ അനുഭവം ചെയ്യുന്നത് വലിയ കാര്യമൊന്നുമല്ല എന്നാൽ ഓർമ്മയുടെ ശക്തിയിലൂടെ വിശ്വത്തിൽ തരംഗങ്ങളിലൂടെ വായുമണ്ഡലം സൃഷ്ടിക്കു അപ്പോൾ പറയാം നമ്പർ വൺ സഹജ രാജയോഗി. നിങ്ങൾ മാത്രം സന്തുഷ്ടരായിരിക്കല്ലേ, സന്തോഷമായിരിക്കണം സർവ്വരേയും സന്തുഷ്ടമാക്കണം. ഇതൊരു യോഗിയുടെ കർത്തവ്യമാണ്.

ബാബയിലൂടെ സദാ സന്തോഷമായിരിക്കുന്നതിനുള്ള സാധനങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടില്ലേ. എങ്ങനെയുള്ള പരിതസ്ഥിതിയുമാകട്ടെ, സാധനങ്ങൾ കൈയ്യിലുണ്ടെങ്കിൽ സന്തോഷമായിരിക്കും. ബാബയെ ഓർമ്മിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം തന്നെ ഏറ്റവും വലിയ സാധനമാണ്. ബാബ എന്നു പറഞ്ഞു സന്തോഷം പ്രാപ്തമായി.

അങ്ങനെയുള്ള സാധനം സദാ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കൂ. ബാബ എന്ന വാക്ക് ഓർമ്മിക്കുക അർത്ഥം സ്വിച്ച് ഓൺ ചെയ്യുക. സ്വിച്ച് ഓൺ ചെയ്യുമ്പോൾ സെക്കന്റിൽ അന്ധകാരം അകന്നു പോകുന്നു. അതു പോലെ ബാബ എന്നു പറയുമ്പോൾ ദുഃഖം, അശാന്തി, ചിന്താക്കുഴപ്പം, ടെൻഷൻ, ഉദാസീനത എല്ലാം സെക്കന്റിൽ സമാപ്തമാകുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള മന്ത്രം ബാബ തന്നിട്ടുണ്ട്. ഒരു ശബ്ദമാകുന്ന മന്ത്രമാണ് -ബാബ. എങ്ങനെയുള്ള സമയമായാലും ഈ മന്ത്രം സെക്കന്റുകൊണ്ട് കടത്തികൊണ്ടു പോകും. ഈ മന്ത്രത്തെ വിധിപൂർവ്വം സമയത്ത് കാര്യത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുക മാത്രം ചെയ്താൽ മതി. ഈ ഒരു ശബ്ദമാകുന്ന മന്ത്രം മായാജാലം ചെയ്യും. ഈ ഒരു മന്ത്രം കൊണ്ട് ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്തും നേടിയെടുക്കാം. സുഖവും ശാന്തിയുമാകാം, ശക്തിയാകാം, ആനന്ദമാകാം, ആഗ്രഹിക്കുന്ന എല്ലാ പ്രാപ്തികളും നേടി തരുന്ന മന്ത്രമാണ് അതുകൊണ്ട് മായാജാല-മന്ത്രമാണ്. ബാബക്കു കുട്ടികളെ പ്രതി ഈ പ്രതീക്ഷയാണു ഉള്ളത് -ബാബക്കു സമാനം പരിധിയില്ലാത്ത സേവാധാരിയായി മാറണം. മറ്റുള്ളതെല്ലാം പരിധിയുള്ള ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളാണ്, ബാബയുടേത് പരിധിയില്ലാത്ത ഉത്തരവാദിത്വമാണ്. അതുകൊണ്ട് പരിധിയില്ലാത്ത ശക്തികൾ തരേണ്ടി വരുന്നു. അപ്പോൾ ബാബയുടെ ഈ ശുഭ പ്രതീക്ഷ പൂർത്തീകരിക്കണം. ഇപ്പോൾ രാജയോഗിയാകണം. രാജയോഗി രാജ-രാജേശ്വരനാകണം. ആദ്യത്തേ സ്റ്റേജ് രാജയോഗിയുടേതാണ്. രാജയോഗി ആവുക പ്രയാസമുള്ള കാര്യമല്ല. വീടും കുടുംബവും ഉപേക്ഷിക്കുന്ന യോഗിയാവുക പ്രയാസമാണ്. ശരി.

**വരദാനം :- പ്രാപ്തി സ്വരൂപരായി എന്ത് എന്തുകൊണ്ട് എന്ന ചോദ്യങ്ങളെ കടന്നു പോകുന്ന സദാ പ്രസന്നചിത്തരായി ഭവിക്കൂ!**

പ്രാപ്തി സ്വരൂപ സമ്പന്ന ആത്മാക്കൾ ഒരിക്കലും ഒരു കാര്യത്തിലും പ്രശ്നമാകില്ല. അവരുടെ മുഖത്തും പെരുമാറ്റത്തിലും പ്രസന്നതയുടെ വ്യക്തിത്വം കാണപ്പെടും, ഇതാണ് സന്തുഷ്ടത. പ്രസന്നത കുറവാണെങ്കിൽ അതിനർത്ഥം പ്രാപ്തിയിൽ കുറവുണ്ട്, പ്രാപ്തി കുറയുവാൻ കാരണം എന്തെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും ഇച്ഛകളാണ്. വളരെ സൂക്ഷ്മത്തിലുള്ള ഇച്ഛകൾ അപ്രാപ്തിയുടെ നേർക്ക് വലിച്ചു കൊണ്ടു പോകുന്നു, അതുകൊണ്ട് അല്പകാല ഇച്ഛകളെ വിട്ട് പ്രാപ്തി സ്വരൂപരായി മാറുമെങ്കിൽ സദാ പ്രസന്നചിത്തരായിരിക്കാം.

**സ്റ്റോഗൻ :- പരമാത്മാ സ്നേഹത്തിൽ ലയിച്ചിരിക്കുമെങ്കിൽ മായയുടെ ആകർഷണങ്ങൾ സമാപ്തമാകും.**